

Tartu, 23. I 1935.

Väga lugupeetud
härre koolinoormik A. Salokannel.

Olin parajasti Teile kirjutamas, kui saabus
Teie viimane kiri. Tunnen häämeelt Teie
kavatsuse puhul välja anda mõned raamatud
Soome keeles, sest sel teel tõepoolest võivad
mõned mõtted ja võtted tungida kaugemale
õpetajate keskele. Individuaalse tööviisi põhi-
mõtted, õigesti teostatud ja lüüaldusteta läbi-
viidud, usun, annavad häid tulemusi. Kar-
tused ja kahtlused, millest näitena loogeson
„Opetajain Lehestä” 1934, #46, ei käi sugugi
nende põhimõtete kohta, millest kõneleson
Helsingis ja mida seistis teostatavse. Ma olen
vägagi teadlik ühekülgsuse ohtudes. Hiljuti
saatis lektor E. Saarimaa oma kirjutise: „Uudis-
tusuurkimyksiä Paolton koululaitoksessa” ja
sellist selgub, et Rootsis käiakse sama teed, mis
meilgi. — Kuid Teie austava ettepaneku kohta.
Minul ei ole tingimusi rohkem, kui vast see,
et autoritaarust, mis kirjutaja maksab raama-

tute tõlkijale ja soome aludele kohandajale, mõni protsent minu kasuks arvatakse. Selle suurus oleneb sellest, kuipalju tööd on tõlkijal-ümbertöötajal, ja ma väiksin jätta tasu määramise täiesti Teile, kui mõttealgataja hooliks. „Töökoolil“, loodetavasti ei võiks midagi raamatute kirjastamuse vastu olla. Nii taegu selle kirjaga kirjutasin ka sinna, et siis ametlik kiri-nousok Teile saata. Et suurem osa 1933-34. a. ilmunud õpilaste tööraamatuid on ilmunud juba uues trükkis, siis paluksin teatada, missuguseid raamatuid kavatsete kirjastada, et siis saata Teile uusim trükk, milles on mõningaid täiendusi varem-
des 1. trükiga.

Näitan Teile südameleku tänu uute raamatute ja brošüüride eest, mis sain hiljuti Teilt. Omaltpalun vastu võtta veel mõned need väljaanded, mis ilmusid alles enne jõulupähi.

Soojemate hõimutervitustega

Teile

Johannes